

Radovanića, a g. 1390. i 1394. Tomko »filius naturalis« don Marina Mihajlova. Toga je istog Tomka tužila u veljači 1390. njegova majka Radoslava, te joj mora odgovarati pred sudom. 25. travnja 1391. datirana je isprava, kojom don Berizije Marinić, korčulanski arcidakon, daje miraz svojoj kćeri. 10. studenoga g. 1402. bavi se čak i korčulansko veliko vijeće odnošajem između don Marina Berinića i njegova sina (filii naturalis) Radoslava, te zaključuje, da don Marin može sklopiti nagodbu sa svojim sinom, koja ima biti sigurna i postojana, dok god Radoslav bude poslušan don Marinu. U jednom se dokumentu od 7. srpnja 1392. veli, kako neki Petar prodaje jednu zemlju »filio naturali olim domini fratris Johanis episcopi Curzulensis«; 12. prosinca 1394. i 16. kolovoza 1395. spominje se kao svjedok »Benchus filius condam domini episcopi Curzulensis« a u dokumentima od svibnja g. 1395. kaže se za toga Benka, da je »filius olim domini episcopi Johanis«.

Iz gore spomenutih odredaba biskupa Ivana iz Krka može se zaključiti, da je često dolazilo do svađa između svećenika samih i između svećenika i svjetovnjaka. Svađe su između svećenika dolazile sigurno pred duhovni sud, te nijesu dakle zabilježene u sudbenim knjigama korčulanskog komunalnog arhiva, dok se o svađama između svjetovnjaka i svećenika sačuvalo u tim knjigama nekoliko zanimljivih parnica, od kojih ćemo neke iznijeti, jer su karakteristične. Plemić Antun Petrić kao punomoćnik don Dimitrija, smokvičkog kapelana, tuži 6. studenoga g. 1404. Radina Satrića, što je ovaj nasrđen kazao kapelanu u lice mnoge uvredljive riječi pred crkvom sv. Marije u Smokvici, te predlaže šest svjedoka; svjedoci Lukin Bilšić i Marko Obradović izjavljuju pod zakletvom, da je Satrić kazao svećeniku riječ »babun«. Satrić je uvrijedio i Stanića, don Dmitrijevog klerika, u samoj smokvičkoj crkvi, te ga je i klerik 10. studenoga tužio, a svjedok je Mihoje izjavio pod zakletvom, da je Satrić rekao Staniću, dok je gasio u crkvi svijeće, ove riječi: »Filie meretricis, non extinguas (sine bludnice, nemoj ih gasiti)«. Zanimljiva je svađa, što ju je u srpnju g. 1418. imao svećenik Ivan, blatski kapelan, s knezom i sucima plemićem Ivanom Radetinovim i plemićem Marinom Ivanovim. Knez i spomenuti suci tužili su pred stonsko-korčulanskim biskupom Nikolom svećenika Ivana, da ih je uvrijedio sa smijehom i prkosom u nepoštenoj namjeri mnogim sramotnim i nepoštenim riječima na večeri u Čari u kući kancelara Antonija pred mnogim plemićima; knez i suci mole